

Σουμπακιώτες στην Κάτω
Κάμηλα Σερρών

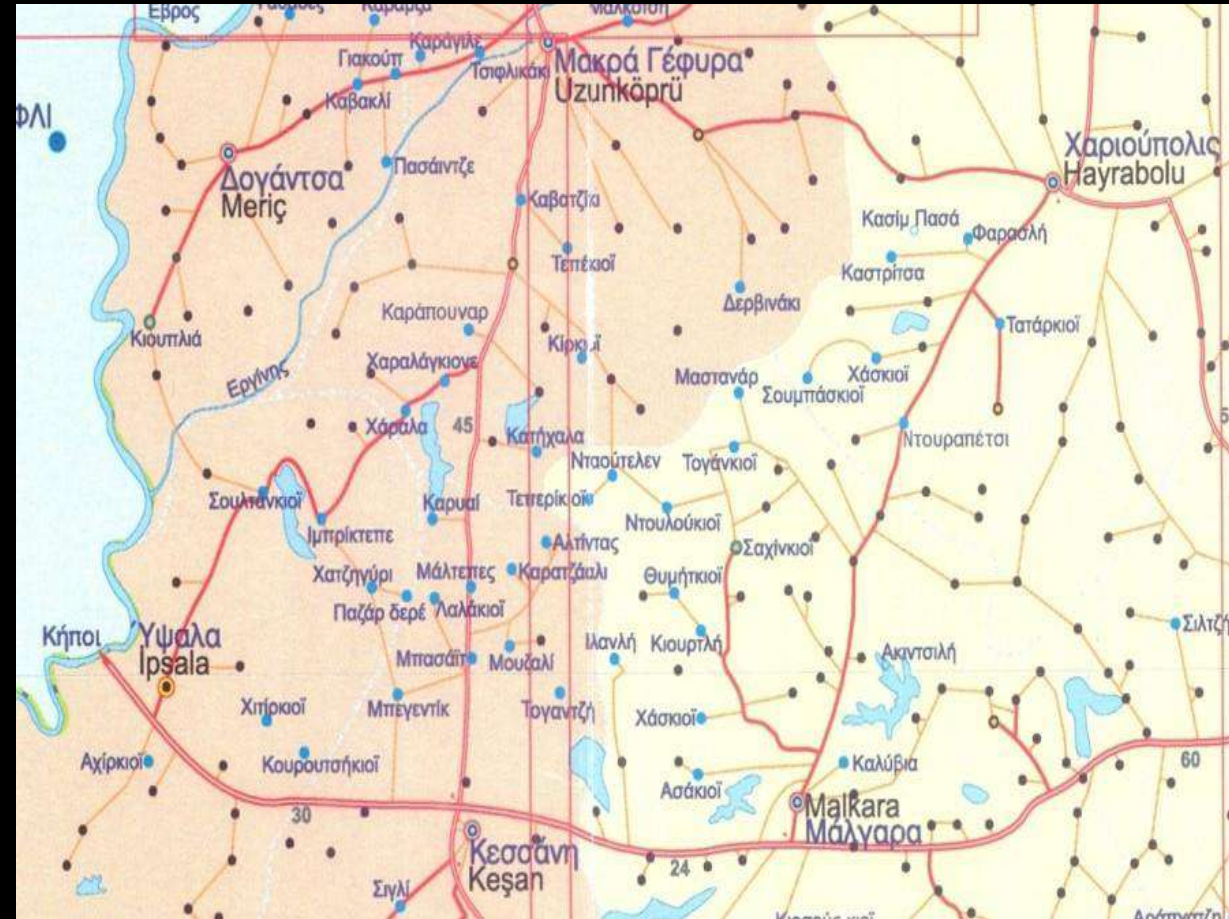
Αρχείο Ηλιοπούλου

Ιστορικά στοιχεία για το Σουμπασκοϊ

- Το σημερινό χωριό **Subasi** ή παλαιότερα **Σουμπάσκοϊ**, ήταν ένα καθαρά ελληνικό χωριό, με την ονομασία **Σατρανί**. Στο χωριό κατοικούσαν περίπου 180 οικογένειες, όλες ελληνικές. (δεν υπήρχαν ούτε Τούρκοι, ούτε Βούλγαροι). Οι κάτοικοι του ημιορεινού αυτού χωριού με τους πολλούς δασώδεις λοφίσκους και τις κοιλάδες (όπου κατέφευγαν κυνηγημένοι από τους Τούρκους για να κρυφθούν), είχαν μικρές ιδιοκτησίες για καλλιέργειες και οικιακή κτηνοτροφία και βέβαια υπήρχε και το αντίστοιχο χαράτσι για τον Τούρκο αφέντη της περιοχής. Παροιμιώδη όμως ήταν και τα γλέντια τους.

Αρχείο Γεώργιος Δημητρίου Καραμανάβη

- Τα νταούλια στο Δερβέν και ο χορός στο Μαστανάρ, έλεγαν οι παππούδες μας.

Εκκλησία του Χωριού

• Στην πλατεία του χωριού ήταν η εκκλησία της Αποκεφαλήσεως του Ιωάννου του Βαπτιστή και η οποία βέβαια κάηκε. Πάνω στα αποκαΐδια της κτίστηκε το καφενείο από τους Τούρκους.

(Αρχείο Γεώργιος Δημητρίου Καραμανάβη)

Η εικόνα αυτή διασώθηκε από

Υποδοχή της εικόνας στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου στην Κάτω Καμήλα Σερρών 2019, από το Κουτσό της Ξάνθης

- Νοτιοανατολικά της εκκλησίας, το πηγάδι του χωριού με το γυαλάκι (ποτίστρα). Δεν υπάρχει ίχνος της σήμερα.

- Νότια της εκκλησίας ήταν τα Γκιαουρέϊκα, πιο νότια τα Καραμαναβαϊϊκα και ακόμη πιά νότια, ήταν το ποτάμι με τον νερόμυλο. Ανατολικότερα από αυτόν, άλλοι τρεις αερόμυλοι.

Αρχείο Γεώργιος Δημητρίου Καραμανάβη

Ο Ξεριζωμός από την Πατρίδα

• Στο τμήμα **Μακράς Γέφυρας (Ουζούν Κιουπρού)** η πόλη και η περιοχή, ιδιαίτερα το χωριό **Σουμπάσκιοϊ**, δοκίμασαν φοβερές λεηλασίες σε κινητά και ακίνητα, οι δε κάτοικοί τους αναγκάστηκαν να εκπατρισθούν.

• Οι Σουμπασκιώτες (από τις αρχές του 1914) κυνηγημένοι άρχισαν να εγκαταλείπουν το χωριό τους, με όποιο τρόπο μπορούσαν και όπου φύγει-φύγει.

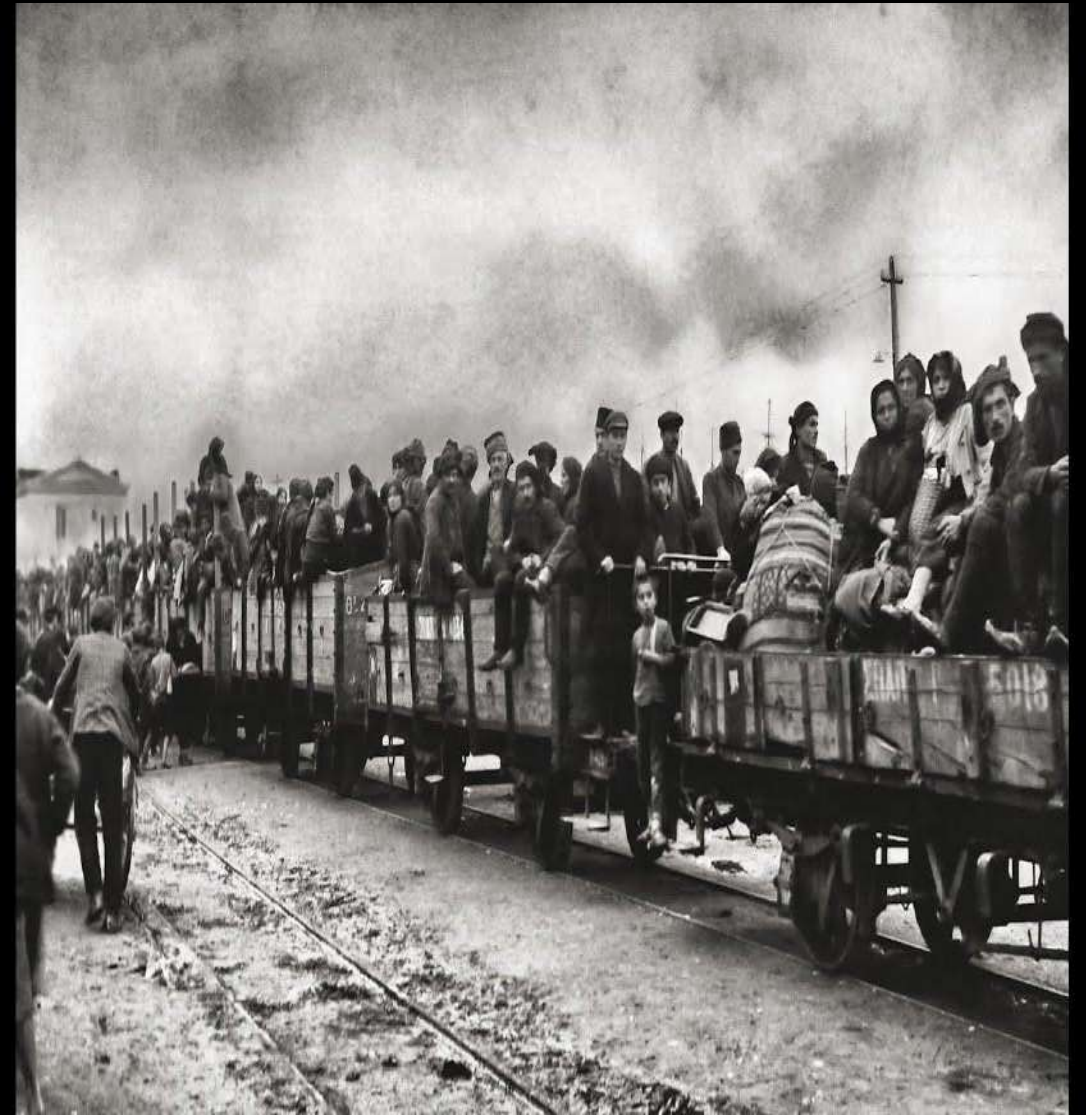

- Με το τέλος του Α΄ Παγκοσμίου πολέμου (1919), και την εν συνεχεία απελευθέρωση της Αν. Θράκης, εδόθη το σύνθημα.

ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ.

- οι Έλληνες της Ανατ. Θράκης **υποχρεώνονται να εγκαταλείψουν** ξανά τη γη των πατέρων τους, και μάλιστα μέσα σε δεκαπέντε(15) μέρες (3-18 Οκτωβρίου 1922).

• Με το πού εγκατέλειψαν και πάλι το χωριό πέρασαν τον Έβρο στο ύψος περίπου του Διδυμοτείχου, όπου και εγκαταστάθηκαν προσωρινά σε καλύβες και σε ότι άλλο βρήκαν για να κοιμούνται και να περάσουν τον Χειμώνα του 1922.

Η ΕΚΓΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗ ΝΕΑ ΠΑΤΡΙΔΑ

- Οι Σουμπασκιώτες εγκαταστάθηκαν στα εξής χωριά:
 - Κάτω Καμήλα Σερρών
 - Κουτσό Ξάνθης
 - Αδελφικό Σερρών
 - Κουβούκλιο Σερρών
 - Αγία Παρασκευή Θεσσαλονίκης
 - Λυγαριά Σερρών

Ήθη και Έθιμα

Τα πιο σημαντικά έθιμα

- *Χελιδόνα*
- *Γαρυφαλιά μου πράσινη (της κούνιας)*
- *Μπιρμπιρίτσα (Πιρπιρούνα)*
- *Γκαλιώρα (κάλαντα φώτων)*
- *Κάλαντα Λαζάρου*
- *1ο Μαρτιά*
- *Συχώριο της αποκριάς (ημέρα της τυρινής)*
- *Έθιμα του Γάμου*

Προίκα και Γάμος

Αρχείο
Ηλιοπούλου
Σταλακτή

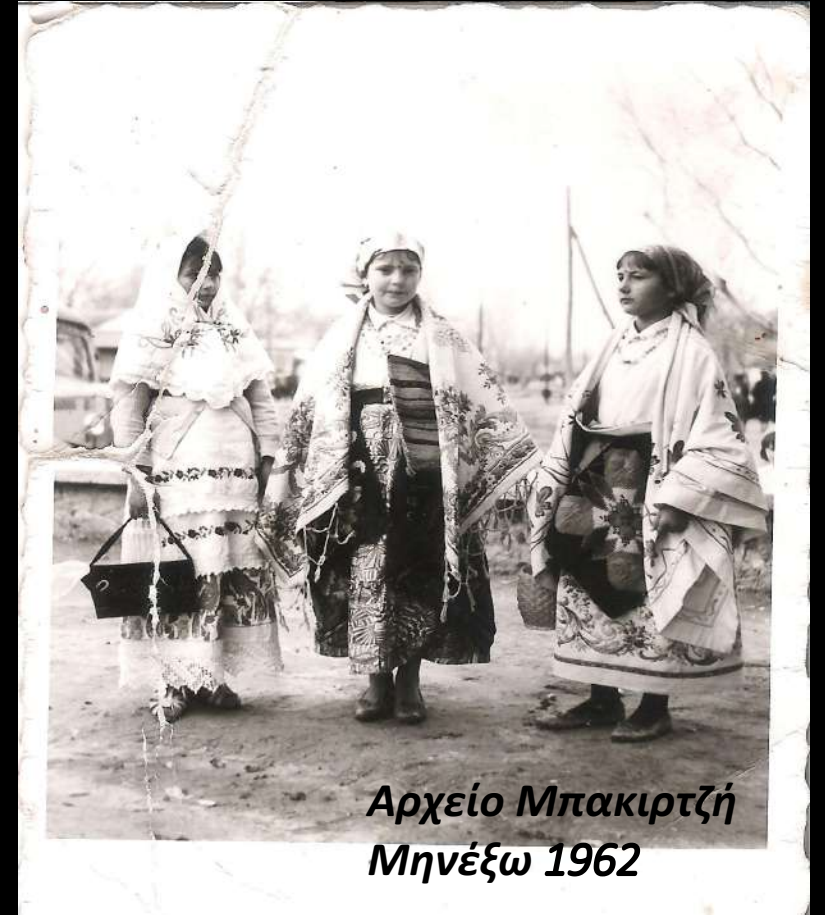

Αρχείο
Ηλιοπούλου Σταλακτή

Γλέντι – Γιορτασμός Γκαλιώρα 6-1-1983

Αποκριές

Φορεσιές

Αρχείο Λαμπρινής
Καραμανάβη
Κουτσό Ξάνθης

Αρχείο
Λαμπρινής
Καραμανάβη
Κουτσό Ξάνθης

Ασημοζούναρο Από το Σουμπάσκιοϊ της
Παπαναστασίου Λαμπρινής

Φορεσιές

Αρχείο Λαμπρινής
Καραμανάβη
Κουτσό Ξάνθης

Φορεσιά της Παπαναστασίου Λαμπρινής

Φορεσιές- ποδιές από το Σουμπασκιοϊ

Νυφική Μεταξωτή Ποδιά
Κυριάκου Ζωής - 1915

Αρχείο Ηλιοπούλου
Σταλακτής

Γιορτινή ποδιά Καβάζη Μετάξω
1925

Αρχείο Ηλιοπούλου
Σταλακτής

Φορεσιές – καθημερινές ποδιές

Καθημερινή Ποδιά από Σουμπάσκιοϊ

Καθημερινή Ποδιά από Σουμπάσκιοϊ

Φορεσιές Σουμπάσκιοϊ

Αρχείο
οικ. Σταυρακάκη από την Λυγαριά Σερρών

